

som dette virkelig fortjener; vi maa hellere lade den Pensionsordning, som hører med til denne Lov, være gældende i det hele. Man vil om nogle Aar se, at det er ikke nogen god Ordning, man her har indført; saa kan vi til den Tid tage hele Spørgsmaalet op til en alvorligere Overvejelse. Og saa tror jeg ogsaa, at vi kommer til at revidere den Ordning, som det nuværende Folketing kommer til at vedtage, den Ordning, hvorefter Ministerne vedblivende skal kunne sidde i Aktieselskabers Bestyrelser.

Ordføreren (Parkov): Et socialdemokratisk Ændringsforslag, som tilsigter at bevare Tillægene, saaledes som de er i Øjeblikket, indtil 1. April 1928, maa vi, under Hensyn, til hvad jeg har udtalt tidligere i Dag, selvfølgelig modsætte os. Socialdemokraterne har endvidere stillet et Ændringsforslag, Nr. 23 til § 85, der gaar ud paa at forandre paa et enkelt Punkt den nu bestaaende Tilstand med Hensyn til Beregning af Stedtillæg. Jeg maa tilraade at stemme imod ogsaa dette Ændringsforslag. Det er nemlig nødvendigt, naar man skal fastsætte Stedtillægets Størrelse, at tage Hensyn baade til Skatteforhold og Lejeafgift. For øvrigt er der jo den Mulighed, at Finansministeren i Henhold til Oplysninger, der foreligger fra Statistisk Departement, efter at have hørt Lønningsraadet, kan stille Forslag om, at en Forstadsbebyggelse skal stilles lige med Købstæder i denne Henseende.

Der er i Dag fra mangfoldige Sider kommet stærk Kritik til Orde vedrørende de Regler, som foreslaas fastsat for Ministerpensioner, men samtidig maa der dog siges at være almindelig Utilfredshed med Forholdene, som de er i Øjeblikket. Jeg antager — jeg havde ogsaa det Indtryk, at dette var den ærede sidste Talers Opfattelse —, at vi maa betragte den Ordning, som nu antagelig vil blive gennemført, som en midlertidig Ordning, ikke som en Ordning, om hvilken vi tænker, at den kan blive staaende ud i en lang Fremtid, men som en Ordning, der muligt kan tilfredsstille, indtil vi kommer til det Tidspunkt, 1929—30, da der skal foretages en Revision af Tjenestemandsløven. Vi vil da have haft Lejlighed til at indhøste flere Erfaringer end dem, vi i Øjeblikket sidder inde med; og der vil da kunne være Tale om at tage Hensyn til disse Erfaringer, saaledes at de kunde give sig Udtryk i en Ordning af Ministerpensionerne og give sig Udtryk i Henseende til den Adgang, der er og kan være for Ministre til at have Hverv ved Siden af

deres Ministergerning. Jeg tror, det vil være rigtigt ikke nu at tage noget afgørende Standpunkt, men at betragte den Ordning, der her foreslaas gennemført, som en midlertidig Løsning og betragte Spørgsmaalet som et, der skal tages op, naar vi kommer til Lovrevisionen i 1929—30.

Jeg deler den Anskuelse, som den højtærede Statsminister har gjort gældende, at efter at vi er kommet ind paa Forholdtalsvalgmaaden, og efter at der som Følge deraf er al mulig Udsigt til, at de Ministerier, der dannes, kun vil faa en forholdsvis kort Levetid, vil det være overordentlig vanskeligt at forlange af Ministerne, at de overhovedet ikke maa have nogen Forbindelse med den Gerning, som de tidligere har været optaget af. Men naturligvis er det en Forudsætning, at Gerningen ikke under nogen Omstændigheder maa kunne kompromittere de paagældendes Stilling som Minister og deres Afgørelse i deres Ministerembede. Men dette er jo noget, som man fra alle Sider betragter som en Selvfølge. Jeg deler ogsaa den højtærede Statsministers Opfattelse, at det just ikke kunde siges at være særlig heldigt, om man skulde være henvist til saa godt som udelukkende at vælge Ministerne blandt dem, der beskæftiger sig med Politik og saa godt som kun med Politik. Jeg tror netop, at det er ganske godt, at man ogsaa faar nogle Mænd udefra, Mænd udenfor denne Sal, Mænd, som har nogen Forbindelse med Erhverv, det være sig paa ledende Steder eller paa Steder, hvor man ledes. Jeg tror, det er udmærket godt, at man ogsaa faar de Mænd med, naar man skal træffe Bestemmelser, som vedrører det hele Samfund.

Man har gjort opmærksom paa, at der vil blive særdeles rig Lejlighed for det konservative Folkeparti til at vise sin Forstaaelse af, at de ugifte Tjenestemænd over 35 Aar er blevet ramt særlig haardt. Jeg gav Udtryk for, at det var min Opfattelse, at disse Tjenestemænd virkelig var blevet ramt særlig haardt. Nu siger baade Radikale og Socialdemokrater: hvis der virkelig er Gnist af Alvor i disse Udtalelser, saa vis det, lad os ikke nøjes med Ordene, men vis det i Gerning! Det er vist i Gerningen, for saa vidt som der er gjort meget indtrængende og alvorlige Forsøg paa at faa dette Forhold ændret, selv efter at der var sluttet en Overenskomst mellem Tjenestemandsgenerationer og Regeringen, men naar det er et Led i denne Overenskomst, og naar det ikke for Regeringen — saaledes som vi hørte det før fra den højtærede Finansminister — er nogen Mulighed for at faa æn-